

JUSTITSMINISTERIET

Dato:
Kontor: Straffuldbyrhedskontoret
Sagsbeh: Eva Katrine Barnholdt
Sagsnr.: 2013-304-0155
Dok.: 1154684

KOMMENTERET OVERSIGT

over

høringssvar om forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland (Styrket indsats for kredsretterne m.v.)

1. Høringen

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos:

Advokatrådet, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsvarerforeningen i Grønland, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Institut for Menneskerettigheder, Kredsdommerforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Politiforbundet i Danmark, Politimesteren i Grønland, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Retspolitisk Forening, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Advokatrådet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsvarerforeningen i Grønland, Grønlands Landsret, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Institut for Menneskerettigheder, Kredsdommerforeningen, Politiforbundet i Danmark, Politimesteren i Grønland, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Retspolitisk Forening, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i kursiv.

2. Høringssvarene

Den Danske Dommerforening, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Politimesteren i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet har ikke bemærkninger til lovforslaget.

2.1. Generelt

Advokatrådet, Domstolsstyrelsen, HK-landsklubben, Institut for Menneskerettigheder, Retten i Grønland og Retspolitisk Forening støtter generelt lovforslaget.

Kredsdommerforeningen støtter også lovforslaget, dog ikke forslaget om, at de civile sager overføres fra kredsretterne til Retten i Grønland.

Landsdommeren i Grønland støtter ligeledes forslaget, dog ikke forslaget om, at civile sager overføres fra kredsretterne til Retten i Grønland, ligesom landsdommeren ikke støtter overførsel af sager om tvangssalg af løsøre.

Forsvarerforeningen i Grønland finder generelt, at lovforslaget bør udsættes, og at der i stedet bør nedsættes en kommission.

2.2. Overførsel af sager fra kredsretterne til Retten i Grønland

Retten i Grønland kan tilslutte sig forslaget om, at en række civile sager overføres fra kredsretterne til Retten i Grønland.

Retten i Grønland har i den forbindelse bl.a. anført, at der allerede med retskredsændringen pr. 1. januar 2013 (hvor de tidligere 18 retskredse i Grønland blev erstattet af 4 nye kredse) skete en indskrænkning af nærhedsprincippet.

Endvidere har Retten i Grønland bl.a. anført, at de civile sager, som lovforslaget omhandler, findes at være velegnede til anvendelse af televideoforbindelse. Det anføres også, at et velkvalificeret tolkekorps vil kunne sikre den nødvendige forståelse og formidling i hovedparten af de tvister, der foreslås overført til Retten i Grønland. Retten i Grønland har i den for-

bindelse bemærket, at i de tvister, hvor indgående kendskab til grønlandsk kultur og sprog vurderes at være en forudsætning for domstolsbehandling af høj kvalitet, vil parterne – og Retten i Grønland – have mulighed for at henvise tvister til kredsretternes lokale behandling efter § 202 i retsplejelov for Grønland.

Herudover har Retten i Grønland – på baggrund af den usikkerhed, der er knyttet til vurderingen af den fremtidige tilgang af grønlandsktalende jurister, og til omfanget af den fremtidige arbejdsbelastning i kredsretterne – indstillet, at det overvejes at indsætte en revisionsbestemmelse, således at kompetenceændringen f.eks. revideres hvert femte år.

Kredsdommerforeningen kan ikke tilslutte sig forslaget om, at civile sager overføres fra kredsretterne til Retten i Grønland.

Foreningen har bl.a. anført, at der er en del mindre komplekse civile sager, der godt kan behandles af kredsdommerne, således at det ikke går ud over nærhedsprincippet. Foreningen har endvidere anført, at kredsretterne er rustet til at kunne behandle de civile sager, når alle stillinger er besat.

Det er foreningens opfattelse, at forslaget indebærer, at kontakten til de enkelte borgere i Grønland vil blive forringet, da hovedparten er grønlandsktalende. Foreningen er desuden bekymret for, at det vil være svært at få de civile sager tilbage til kredsretterne, når kompetencen først er overført til Retten i Grønland.

Derudover har foreningen anført, at forslaget indebærer, at stillingen som kredsdommer vil blive mindre attraktiv, idet der ikke vil være udfordring nok til de fremtidige kredsdommere, der har en juridisk uddannelse.

Foreningen har foreslået, at loven i stedet ændres, så det bliver nemmere at henvise de civile sager til Retten i Grønland. Foreningen har endvidere foreslået, at almindelige civile sager afgøres i 1. instans ved kredsretterne, således at kun de særligt tunge civile sager afgøres af Retten i Grønland som 1. instans. Kredsdommerforeningen har i den forbindelse drøftet, om overførslen af de civile sager bør tidsbegrænses.

Endelig har foreningen peget på, at der bør gennemføres et udvalgsarbejde i forbindelse med forslaget.

Landsdommeren i Grønland kan ikke tilslutte sig forslaget om at, at civile sager og sager om tvangssalg af løsøre overføres fra kredsretterne til Retten i Grønland.

Landsdommeren anfører i den forbindelse, at den primære begrundelse for lovforslaget ikke længere er til stede. Landsdommeren anfører således, at den kvantitative begrundelse for at overføre de civile retssager fra kredsretterne til Retten i Grønland efter landsdommerens opfattelse er bortfaldet, idet antallet af verserende civile sager udgør 580 sager og ikke 1.139, som den første optælling har vist. I den forbindelse har landsdommeren henvist til, at dommeren ved Retten i Grønland tidligere har opgjort den ideelle løbende sagsbeholdning til 500 sager og et realistisk mål til 750 sager.

Endvidere har landsdommeren anført, at der allerede i den nuværende retsplejelov for Grønland er hjemmel til beskikkelse af ekstraordinære dommere til brug for bunkebekæmpelse, idet der efter retsplejelovens § 16, stk. 2, er mulighed for, at dommeren i Grønland kan beskikke en fuldmægtig eller retsassessor ved Retten i Grønland som midlertidig kredsdommer ved en kredsret. Det er landsdommerens opfattelse, at en større udnyttelse af denne hjemmel vil kunne bidrage til bekæmpelsen af sagsbunkerne i kredsretterne.

Landsdommeren har også peget på, at særligt vanskelige sager efter den nugældende lovs § 56 skal henvises til Retten i Grønland, og at man derfor allerede i dag kan fritage kredsretterne for de vanskelige sager, såfremt kredsdommernes opmærksomhed i højere grad henledes herpå.

Endvidere anfører landsdommeren, at kredsdommerne er grønlandsktalende, og at sprog og nærhed var afgørende faktorer for Retsvæsenkommissionens forslag og den senere ændring af retsplejelov for Grønland. Selvom Retten i Grønland i overensstemmelse med bemærkningerne til lovudkastet vil rejse rundt, er det landsdommerens opfattelse, at en forholdsvis stor del af de civile sager, som foreslås flyttet til Retten i Grønland, vil blive behandlet pr. videokonference.

Det er i øvrigt landsdommerens vurdering, at det vil blive vanskeligere at rekruttere og fastholde personale til kredsdomstolene, idet stillingerne vil blive mindre attraktive.

Herudover har landsdommeren i Grønland anført, at det for det meste vil være danske jurister uden lokalkendskab og uden kendskab til det grønlandske sprog, der vil skulle behandle de civile sager, som foreslås flyttet til Retten i Grønland, og at dette vil medføre en unødvendig langvarig sagsbehandling.

Det er landsdommerens opfattelse, at en så fundamental ændring af retsplejeloven som overførelsen af civile sager til Retten i Grønland, først bør gennemføres efter et grundigt forarbejde.

Domstolsstyrelsen har oplyst, at den kontroloptælling ved kredsretterne i januar 2014, der bl.a. viser en civil sagsbeholdning på 580 sager, fortsat viser en betydelig beholdning af fogedsager (2.332 stk.), som for en stor dels vedkommende ifølge oplysninger fra dommeren ved Retten i Grønland udgøres af de såkaldte inkassosager. Hvis lovforslaget gennemføres, vil det fremover være Retten i Grønland, der i første omgang skal behandle den pågældende sagstype, idet kredsretterne først vil skulle medvirke til inddrivelsen, når/hvis der foreligger en eksigibel dom.

Forsvarerforeningen i Grønland bemærker indledningsvist, at de autoriserede forsvareres berøringsflade til retsvæsenets civile del som hovedregel er begrænset til at vedrøre erstatningskrav i forbindelse med kriminalsager.

Foreningen har anført, at lovforslaget bør udsættes med henblik på nærmere undersøgelse i en kommission.

Det er foreningens opfattelse, at fakta og bærende argumenter for lovforslaget ikke ses at være underbygget tilstrækkeligt. Forsvarsforeningen kan overordnet set ikke afvise de påstande, der fremføres i lovforslaget, men finder omvendt heller ikke, at de er så underbyggede statistisk og empirisk, at der kan lægges vægt på dem.

Endvidere har foreningen anført, at den frygter, at kredsretterne aldrig vil opnå et tilstrækkeligt fagligt niveau, hvis de civile sager overføres til Retten i Grønland, og foreningen tvivler endvidere på, at disse sagsområder vil blive flyttet tilbage igen.

Foreningen er af den opfattelse, at lovforslaget som helhed er et væsentligt skridt væk fra de grundlæggende principper, retsvæsenet er bygget på, navnlig det lokale princip og lægmandsprincippet.

Foreningen foreslår, at der i stedet iværksættes tiltag, der kan løfte de relevante kredsretter, f.eks. ved at dommere og dommerfuldmægtige ved Retten i Grønland midlertidigt beskikkes som kredsdommere.

Endelig har foreningen bemærket, at problemet med sagspukler ifølge oplysninger fra dommeren ved Retten i Grønland reelt er begrænset til en bestemt kredsret (Sermersooq kredsret), og at den samlede sagspukkel ikke udgør 8.000 sager, men omkring 6.000 sager, og at lovforslaget derfor er behæftet med alvorlige fejl og udeladelser.

De foreslåede ændringer af den grønlandske retsplejelov har generelt til formål at nedbringe mængden af ophobede sager ved kredsretterne, at styrke grundlaget for den fremtidige rekruttering af kredsdommere og at sikre, at sager ved kredsretterne i Grønland fremover generelt kan behandles inden for rimelige sagsbehandlingstider og med den fornødne kvalitet.

På den baggrund indeholder lovforslaget bl.a. forslag om at overføre en række civile sager fra kredsretterne til Retten i Grønland.

En overførsel af en række civile sagstyper er efter Justitsministeriets opfattelse et væsentligt element blandt de foreslåede tiltag, der skal hjælpe med at løse kredsretternes udfordringer.

En overførsel af de civile sager vil medvirke til aktuelt at mindske presset på kredsretterne og skabe grundlag for at stabilisere kredsretternes sagsbehandling og sagsbehandlingstider. Det kan også medvirke til at styrke kvaliteten af den øvrige sagsbehandling ved kredsretterne, bl.a. fordi det vil frigive ressourcer for kredsretterne til at fokusere på blandt andet de kriminalretlige sager.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at forslaget om at overføre en række civilretlige sager bør fastholdes.

Det er i en række høringssvar anført, at en overførsel af de civile sager til Retten i Grønland indebærer et brud med det nærhedsprincip, som den grønlandske retspleje i vidt omfang bygger på.

Det bemærkes hertil, at forslaget er udtryk for en afvejning mellem dels hensynet til nærhedsprincippet, dels hensynet til bl.a. at nedbringe det sto-

re antal ubehandlede sager og løse kredsretternes rekrutterings- og fastholdelsesproblemer, jf. hertil lovforslagets pkt. 4.2.2.

Efter en samlet afvejning har Justitsministeriet således tilsluttet sig flertallet i Rådet for Grønlands Retsvæsenes forslag om, at en række civile sager fremover skal behandles af Retten i Grønland.

Justitsministeriet finder således, at der er behov for at tage en række initiativer med henblik på at nedbringe sagspuklen ved de grønlandske kredsretter. Samtidig tillægger Justitsministeriet princippet om nærhed i den grønlandske retspleje central vægt.

Bl.a. på den baggrund vil Justitsministeriet senest inden udgangen af 2017 bede Rådet for Grønlands Retsvæsen om at foretage en vurdering af kredsretternes forhold og erfaringerne med den foreslåede overførsel af de civile sager til Retten i Grønland. Justitsministeren vil endvidere bede rådet om at overveje, om der er grundlag for helt eller delvist at føre sagerne tilbage til kredsretterne.

Det bemærkes i øvrigt, at en væsentlig del af de civile sager i Grønland anlægges ved Sermersooq Kredsret, som har samme beliggenhed som Retten i Grønland (Nuuk). Det bemærkes endvidere, at Retten i Grønland om nødvendigt kan sættes på kredsretternes tingsteder, jf. § 6, stk. 1, i retsplejelov for Grønland, ligesom der kan anvendes fjernkommunikation i form af videokonferenceudstyr mv.

Det bemærkes herudover, at parterne i civile sager efter reglen i § 202 i retsplejelov for Grønland fortsat vil kunne aftale, at en retssag, som hører under Retten i Grønland, skal behandles af kredsretten.

I hørings svarene er der desuden udtrykt bekymring for, at stillingen som kredsdommer ved en flytning af de foreslåede civile sager vil blive mindre attraktiv og udfordrende.

Justitsministeriet skal hertil anføre, at det i dag er vanskeligt at tiltrække velkvalificerede kandidater til stillingen som kredsdommer. En overførsel af de civile sager vil efter Justitsministeriets vurdering være med til at skabe grundlag for at styrke kvaliteten af den øvrige sagsbehandling ved kredsretterne. Dette vil efter Justitsministeriets opfattelse styrke kredsretternes omdømme som en attraktiv arbejdsplads. Derudover vil en mere overskuelig juridiske sagsportefølje og mindre krav til det pensum, som

uddannelsen som kredsdommer omfatter, kunne medvirke til, at potentielle kandidater, der i dag afholder sig fra at søge ind hos kredsretterne på grund af bekymring for de faglige krav, fremover vil gøre det.

Endelig skal Justitsministeriet – på baggrund af det i høringssvarene fra særligt Kredsdommerforeningen, Landsdommeren i Grønland og Forsvarerforeningen i Grønland om grundlaget for lovforslaget – anføre, at lovforslaget bygger på en række anbefalinger fra Rådet for Grønlands Retsvæsen, herunder et flertal i rådet for så vidt angår forslaget om at overflytte en række civile sager fra kredsretterne til Retten i Grønland. Rådets overvejelser tog udgangspunkt i et notat fra Domstolsstyrelsen, der indeholdt en nærmere analyse af de i lovforslaget nævnte udfordringer for retsvæsenet i Grønland.

På den baggrund finder Justitsministeriets ikke grundlag for at henvise forslaget til et udvalg eller en kommission.

Det forhold, at den opgørelse over verserende sager, der forelå for Rådet for Grønlands Retsvæsen, efterfølgende er blevet nedjusteret på baggrund af en kontroloptælling, ændrer ikke ved, at Justitsministeriet fortsat finder, at der er behov for at iværksætte en række initiativer med henblik på at nedbringe sagspuklen ved de grønlandske kredsretter, idet der samlet set verserer et stort antal sager ved de grønlandske kredsretter.

Derudover bemærkes, at der efter Domstolsstyrelsens oplysninger foruden de nævnte 580 sager også eksisterer en stor bunke verserende inkassosager (2.332 pr. 31. december 2013). En del af disse sager er sager om mindre pengekrav, som i dag behandles i en særlig procedure, hvor det civile og fagedretlige behandles samlet i en særlig inkassoprocess. Den civile del af disse sager vil efter forslaget skulle flyttes til Retten i Grønland.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at lovforslaget ikke indebærer, at enhver civilretlig sag skal behandles af Retten i Grønland som 1. instans. Visse typer af civile sager skal således fortsat behandles af kredsretterne som 1. instans. Det drejer sig bl.a. om skiftesager, sager om umyndiggørelse og værgemål, faderskabssager samt ægteskabs- og forældremyndighedssager.

2.3. Øget mulighed for midlertidig beskikkelse som kredsdommer

Retten i Grønland har henvist til et fælles høringssvar af 6. juli 2012 fra Grønlands Landsret og Retten i Grønland, som blev afgivet i forbindelse med retskredsændringen, der trådte i kraft 1. januar 2013. I høringssvaret anføres det bl.a., at der er betydelige vanskeligheder med at kunne rekruttere det nødvendige antal faste kredsdommere, der opfylder betingelserne i § 12, stk. 2, i retsplejelov for Grønland. Høringssvaret indeholder på den baggrund en række konkrete forslag til styrket muligheder for beskikkelse af kredsdommere, herunder at midlertidige kredsdommere kan virke i en længere periode, og at personer, der tidligere har virket som kredsdommere, gives mulighed for at kunne blive beskikket, uanset at de ikke aktuelt fungerede som kredsdommere den 1. januar 2010.

Landsdommeren i Grønland støtter denne del af lovforslaget, men anfører dog, at bemærkningerne til lovforslaget bør udbygges med en henvisning til, at der allerede i den nuværende retsplejelov er givet hjemmel til at beskikke ekstraordinære dommere til brug for bunkebekæmpelse, idet der efter § 16, stk. 2, i retsplejelov for Grønland er mulighed for, at dommeren ved Retten i Grønland kan beskikke en dommerfuldmægtig eller retsassessor ved Retten i Grønland som midlertidig kredsdommer ved en kredsret.

Endvidere har landsdommeren foreslået, at der i § 16 i retsplejelov for Grønland indføres hjemmel til midlertidig beskikkelse af pensionerede kredsdommere. Landsdommeren har i den forbindelse henvist til, at den pligtige afgangsalder for tjenestemænd i Grønland er 65 år, og at der bør indføres hjemmel til at benytte sig af en pensioneret kredsdommer.

Domstolsstyrelsen har bemærket, at den foreslåede hjemmel til beskikkelse af danske domstolsjurister som midlertidige kredsdommere er et afgørende element i lovforslaget i forhold til at kunne oprette den task force til nedbringelse af sager ved kredsretterne, som blev forudsat ved afsættelsen af 20 mio. kr. til en ekstraordinær indsats.

Justitsministeriet bemærker, at lovforslaget indeholder en række forslag til en styrkelse af mulighederne for at gøre brug af midlertidige kredsdommere ved kredsretterne.

De foreslåede ændringer bygger på anbefalingerne fra Rådet for Grønlandsvæsen og svarer i øvrigt i vidt omfang til de forslag, som dommeren

ved Retten i Grønland og landsdommeren i Grønland tidligere er fremkommet med.

De foreslåede ændringer indebærer generelt, at der gives mulighed for midlertidig beskikkelse af personer, der tidligere har virket som kredsdommere, uanset at den pågældende ikke fungerede som kredsdommer den 1. januar 2010, hvor reformen af det grønlandske retsvæsen trådte i kraft.

Endvidere foreslås det at ændre de absolutte frister for, hvor længe en person kan være beskikket som midlertidig kredsdommer. Det foreslås således, at fristen for, hvor længe en stilling som kredsdommer kan holdes midlertidigt besat, udvides fra 5 til 8 år, samt at fristen for, hvor længe en person kan være midlertidigt beskikket som yderligere kredsdommer ved en kredsret, udvides fra 2 til 5 år. Denne mulighed betyder, at kredsretten kan beholde en (nu) erfaren midlertidig kredsdommer i yderligere 3 år.

Det bemærkes, at de gældende regler i den grønlandske retsplejelov efter Justitsministeriets opfattelse allerede i et vist omfang giver mulighed for beskikkelse af en midlertidig (ikke-juridisk uddannet) kredsdommer uanset dennes alder.

Endelig lægges der med lovforslaget op til en ændring af retsplejeloven for Grønland, som indebærer, at faste dommere eller fuldmægtige ved de almindelige danske domstole fremover også vil kunne beskikkes som midlertidige kredsdommere.

For så vidt angår landsdommeren i Grønlands bemærkninger er det i overensstemmelse hermed tydeliggjort i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at der i dag er mulighed for midlertidig beskikkelse af fuldmægtige ved Retten i Grønland som kredsdommere som led i en generel indsats for at bekæmpe sagspukler ved kredsretterne. Der henvises til lovforslagets pkt. 2.2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

2.4. Udvidelse af mulighederne for at anvende hjælpedommere

Retten i Grønland har henvist til det fælleshøringsvar af 6. juli 2012, jf. ovenfor pkt. 2.3, hvoraf det fremgår, at det foreslås, at § 20 i retsplejelov for Grønland ændres, således at dommeren ved Retten i Grønland får mulighed for konkret at beskikke hjælpedommere til at gennemføre hovedforhandling i de sagstyper, hvor der er behov for bistand og afvikling, og at tidsfristen for længden af hjælpedommernes samlede beskikkelse i § 20, stk. 6, ophæves.

Muligheden for midlertidigt at beskikke hjælpedommere har generelt til formål sikre, at visse mindre sager eller sager af hastende karakter også i situationer, hvor der er en eller flere ubesatte stillinger ved en kredsret, kan blive behandlet.

For at fremme dette formål foreslås det derfor, at fristen for, hvor længe en person kan være beskikket som midlertidig hjælpedommer ved den samme kredsret, udvides fra 3 til 6 år. Justitsministeriet finder ikke på nuværende tidspunkt grundlag for helt at afskaffe tidsfristen for den samlede beskikkelsesperiode.

Lovforslaget indeholder endvidere – svarende til et forslag fremsat i det nævnte høringssvar af 6. juli 2012 fra dommeren ved Retten i Grønland og landsdommeren i Grønland – en bestemmelse om, at hjælpedommere i særlige tilfælde skal kunne beskikkes til at foretage hovedforhandlinger.

2.5. Afskaffelse af inkassoprocessen

Landsdommeren i Grønland kan ikke støtte, at kapitel 22 i retsplejelov for Grønland om inkassosager ophæves.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget omfatter inkassoprocessen både en civil retssag og i umiddelbar forlængelse af domsafsigelsen en fuldbyrdelse af dommen. Inkassoprocessen omfatter således alle ikke-tvistige sager om inddrivelse af pengekrav, hvor kreditor ønsker tvangsfuldbyrdelse i umiddelbar forlængelse af domsafsigelsen.

Denne proces indebærer, at det er den samme domstol, der både behandler og afsiger dom i retssagen og herefter forestår tvangsfuldbyrdelsen af pengekravet på grundlag af dommen.

Forslaget om at overføre de civile retssager fra kredsretterne til Retten i Grønland indebærer imidlertid, at forudsætningen for den særlige inkassoprocess bortfalder, idet det fremover vil være Retten i Grønland, der skal behandle og afsige dom i den civile retssag om pengekravet, mens det fortsat vil være kredsretterne, der herefter skal fuldbyrde pengekravet på grundlag af dommen.

Reglerne om den særlige inkassoprocess i retsplejelovens kapitel 22 videreføres derfor ikke.

Det bemærkes herudover, at der aktuelt verserer et større antal sager hos kredsretterne, der er omfattet af den særlige inkassoproces. En overflytning af den civile retlige del af inkassoprocessen vil således generelt medvirke til at mindske sagspresset på kredsretterne og skabe grundlag for en stabilisering af kredsretternes sagsbehandling og sagsbehandlingstider.

2.6. Øvrige synspunkter

Dommerfuldmægtigforeningen har bemærket, at lovforslaget har været forelagt foreningens medlemmer i Grønland, som har meddelt, at kredsdommere og kredsdommerkandidater fortsat bør have civilretlig undervisning.

Forsvarerforeningen i Grønland har anført, at det i bemærkningerne til lovforslaget anførte afsnit om praksis med at ansætte juridiske bachelorer ikke er korrekt, idet det er foreningens opfattelse, at der sjældent ansættes juridiske bachelorer.

Justitsministeriet bemærker, at Retten i Grønland fortsat vil være ansvarlig for uddannelse af kredsdommere, herunder i civilret, jf. herved § 12, stk. 2, i retsplejelov for Grønland. Retten i Grønland har i sit hørings svar anført, at fremtidige kredsdommere vil blive undervist i civilprocessens grundprincipper og i dele af civilretten.

For så vidt angår praksis med at ansætte juridiske bachelorer bemærker Justitsministeriet, at dommeren ved Retten i Grønland har oplyst, at der i det grønlandske samfund i vid udstrækning generelt er praksis for at ansætte bachelorer og ikke (kun) kandidater i fuldmægtigstillinger i Grønland.

2.7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Landsdommeren i Grønland bemærker, at der i forbindelse med beskikkelsen af et større antal hjælpedommere og udvidelse af de nuværende dommers beskikkelse bør afsættes de nødvendige ressourcer til sekretariatsbistand af de pågældende.

Vestre Landsret har bemærket, at en gennemførelse af forslaget vil betyde en ikke uvæsentlig øget brug af danske landsdommere som dommere i Grønlands Landsret og dermed en tilsvarende øget belastning bl.a. af Vestre Landsret.

Østre Landsret har tilsluttet sig bemærkningerne fra Vestre Landsret.

Advokatrådet har noteret sig, at der er afsat i alt 20 mio. kr. over de næste 3 år til at nedbringe sagsbunkerne ved kredsretterne. Advokatrådet finder imidlertid anledning til at understrege vigtigheden af, at der – også på længere sigt – afsættes tilstrækkelige ressourcer til, at lovforslagets formål om at nedbringe sagsbunkerne i det grønlandske domstolssystem kan opfyldes.

Institut for Menneskerettigheder har påpeget vigtigheden af at fastholde fokus på til stadighed at sikre et velfungerende retsvæsen i Grønland, også efter at den planlagte task force 2014-2016 har afsluttet sine opgaver, herunder især at der også i fremtiden tilføres domstolene i Grønland tilstrækkelige ressourcer, at der arbejdes målrettet for at sikre rekruttering af kredsdommerne med lokalkendskab, ligesom der fokuseres på at sikre et højt niveau i uddannelsen af kredsdommere og for så vidt angår kriminalsager også (lægmands)forvarere.

Det bemærkes - for så vidt angår landsdommerens bemærkninger – at der er afsat en bevilling på i alt 20 mio. kr. til bl.a. retterne i Grønland.

Justitsministeriet er i øvrigt enig i, at det er vigtigt, at der også efter år 2016 fokuseres på at arbejde for et velfungerende retsvæsen i Grønland. Det er generelt Justitsministeriets forventning, at blandt andet de foreslåede ændringer af den grønlandske retsplejelov vil medvirke til at styrke det grønlandske retsvæsen. Derudover bemærkes, at Justitsministeriet som nævnt i afsnit 2.2 vil anmode Rådet for Grønlands Retsvæsen om at foretage en vurdering af kredsretternes forhold og erfaringerne med den foreslåede overførsel af de civile sager til Retten i Grønland. Justitsministeren vil endvidere bede rådet om at overveje, om der er grundlag for helt eller delvist at føre sagerne tilbage til kredsretterne.

3. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

Det fremsatte lovforslag adskiller sig fra høringsudkastet på følgende punkter:

- Det er i bemærkningerne til lovforslaget indføjet, at Justitsministeriet senest inden udgangen af 2017 vil bede Rådet for Grønlands Retsvæsen om at foretage en vurdering af kredsretternes forhold og erfaringerne med den foreslåede overførsel af civile sager til Retten

i Grønland. Justitsministeriet vil endvidere bede rådet om at overveje, om der er grundlag for helt eller delvist at føre sagerne tilbage til kredsretterne.

Herudover er der foretaget visse mindre ændringer af bl.a. sproglig og lovteknisk karakter.

4. Forelæggelse for Grønlands Selvstyre

Lovudkastet har parallelt med høringen over lovudkastet været forelagt for Grønlands Selvstyre med henblik på behandling under forårssamlingen 2014.

Grønlands Landsting, Inatsisartut, har i overensstemmelse hermed den 26. marts og den 9. april 2014 behandlet et forslag til Inatsisartutbeslutning om Grønlands Selvstyres tilslutning til lovudkastet om en styrket indsats for kredsretterne mv. I forbindelse med behandlingen den 9. april 2014 blev forslaget vedtaget med 13 stemmer mod 12.

I henhold til den vedtagne Inatsisartutbeslutning tiltræder selvstyret udkastene i den fremlagte udformning.

Flertallet, som vedtog beslutningen, har anført, at lovændringen bør revurderes efter en 3-årig periode.